

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, 2020. november 13. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A lopás büntette miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 5.Bf.276/2019/13. számú ítéletét megváltoztatja:

A vádlottat bűnösnek mondja ki lopás büntetében (Btk. 370.§ (1) bekezdés (3) bekezdés a./ pont).

Ezért a vádlottat, mint különös visszaesőt 90 (kilencven) nap elzárásra ítéli.

Az elzárás büntetést büntetés-végrehajtási intézetben kell végrehajtani.

Kötelezi a vádlottat, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 30(harminc) napon belül, kártérítés címén fizessen meg a sértett magánfél részére 1.005.000 (egymillió-ötezer) forintot, valamint a NAV felhívására 60.300 (hatvanezer-háromszáz) forint eljárási illetéket.

Köteles a vádlott az eljárás során felmerült 142.869 (száznegyvenkétezer-nyolcszázhatvankilenc) forint bűnügyi költséget az államnak megfizetni.

A vádlott terhén a harmadfokú eljárásban további 11000 (tizenegyezer) forint bűnügyi költség merült fel

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

- [1] A Budakörnyéki Járásbíróság 10.B.227/2016/51. számú, 2019. március 6. napján kihirdetett ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki lopás büntetében (Btk. 370.§ (1)-(3) bekezdés a./ pont), ezért mint különös visszaesőt 60 nap elzárásra ítélte. Kötelezte a vádlottat, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül a sértett magánfél részére kártérítésként fizessen meg 1.005.000-forintot, valamint a NAV felhívására 60.300-forint eljárási illetéket. Kötelezte az eljárás során felmerült 82.945-forint bűnügyi költség megfizetésére.

- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyészség a vádlott terhére súlyosítás, míg a vádlott és védője felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.
- [3] A joghatályos és ellentétes irányú fellebbezések alapján a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 5.Bf. 276/2019/13. számú - folytatólagos fellebbezési tárgyalás alapján meghozott - ítéletével a vádlottat az ellene lopás büntette [Btk. 370.§ (1)-(3) bekezdés a) pont] miatt emelt vád alól felmentette. A magánfél polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasította, helyesbítette a vádlott anyja nevét és személyazonosító okmányának számát, és az eljárás során felmerült 142.869- forint bűnügyi költségről megállapította, hogy azt az állam viseli.
- [4] A vádlott bűnössége tekintetében ellentétes döntésre figyelemmel a Be.615.§ (1)-(2) bekezdés b) pontja alapján megnyílt másodfellebbezés jogával élve a Pest Megyei Főügyészség a másodfokú bíróság ítélete ellen a vádlott bűnösségének megállapítása és büntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést.
- [5] A Pest Megyei Főügyészség a Bf.443/2019/3. számon előterjesztett fellebbezés írásbeli indokolásában az ügyészi fellebbezést a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezése érdekében tartotta fenn, és ebben a körben indokolta.
- [6] Kifejtette, hogy a törvényszék a rendelkezésre álló bizonyítékokat nem teljeskörűen értékelte, amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy a bizonyítékok nem alkotnak olyan zárt logikai láncot, amely a vádlott bűnösségének megállapítására alapot adhatna, mert nem zárható ki, hogy a bűncselekményt a vádbeli időponttól eltérő időben más személy, vagy azonos időben, de más személy követte el.
- [7] A másodfokú bíróság bár indokait kifejtette, azonban a bizonyítékok érdemi és teljeskörű összevetése elmaradt, így téves ténybeli következtetéssel mentette fel a vádlottat az ellene emelt vád alól.
- [8] Rámutatott arra, hogy a vádlott törvényszék által következetesnek ítélt védekezése kizárólag a bűncselekmény tagadására terjedt ki.
- [9] Ellenben a sértett vallomását a másodfokú bíróság következetlennek ítélte, ugyanakkor nem értékelte a tanú1-gyel folytatott beszélgetéssel kapcsolatos vallomását.
- [10] Utalt arra is, hogy a másodfokú határozatból nem tárható fel, hogy a törvényszék a távozás körülményeivel kapcsolatban elfogadta-e a vádlotti vallomást, illetve a tanú1 vallomását és a vádlott telefonhívásra adott reakciójára vonatkozó sértetti vallomást értékelési körbe vonta-e.
- [11] Hivatkozott arra is, hogy a tanú2 - akinek a szabadlábra kerülésével magyarázta a vádlott a hirtelen távozását - ténylegesen 2014. december 4-én került szabadlábra, de azt megelőzően is a város1-ben tartózkodott, házi őrizetben, amiből az a következtetés vonható le, hogy amennyiben a tanú2 a vádlottat meg akarta keresni, arra már korábban is lett volna lehetősége.
- [12] Kiemelte a főügyészség, hogy a sértetti vallomás következtetlenségét a másodfokú bíróság abból vezette le, hogy a másodfokú tárgyaláson - a cselekményt követő közel 5 év elmúltával - a pénz ellenőrzésének időpontjára már nem emlékezett, úgy nyilatkozott, hogy vagy előző nap, vagy 1-2 nappal korábban tette ezt meg. Egyéb tekintetben a sértetti vallomást nem értékelte annak ellenére, hogy az a pénz kezelésére, a nyereg tárolására, ezek eltűnésére, a kutya jelenlétére és a vádlott felkutatására vonatkozóan következetes volt. Így az eljárásban többször nyilatkozta a sértett, hogy az elkövetési időt ahhoz kapcsolja, hogy az emeleten tartózkodott és a gyermekeit altatta, amikor a vádlott tájékoztatta arról, hogy a levelezést is elintézi, majd egy csattanó hangot hallott, és utóbb a kazetta ellenőrzése során

- jött rá, hogy a pénzkazetta fedelének csattanását hallotta. Itt utalt a főügyészség arra is, hogy a vádlott, aki ekkor saját üzenete szerint még a házban tartózkodott, nem számolt be arról, hogy ott más személy is megfordult. Figyelemmel arra is, hogy a laptop és a pénzkazetta egy helyiségben volt, így ezt észlelnie kellett volna.
- [13] Az ügyészség álláspontja szerint értékeletlenül maradt az is, hogy a sértett ugyancsak következetesen számolt be arról, hogy bár a kapu általában nyitva volt, az udvarban kutyát tartott, amely idegenek jelenléte esetén ugatott, illetve a házból kizárólag a pénzkazettában elhelyezett 400.000-forint tűnt el, kutatásnak nem volt nyoma, de más értéket sem vitte el az elkövető. Mindebből pedig az következik, hogy az elkövető azon kívül, hogy helyismerettel rendelkezett, annak is tudatában volt, hogy a kazettában éppen - a szénavasárlás miatt - nagyobb összeg található.
- [14] A nyereg eltűnésével kapcsolatban kiemelte, hogy az annyira speciális tárgy, amely csak nehezen és csak bizonyos körben értékesíthető, továbbá a 10-15 kg-os súlya sem zárja ki annak kézben történő elvitelét, mint ahogy a nyereg és a pénz együttes eltulajdonítását sem.
- [15] Nem ítélte megalapozottnak a másodfokú bíróságnak azt a következtetését sem, hogy lehetséges, hogy a nyereg már napokkal korábban eltűnt, így azt sem, hogy két különböző időpontban, két különböző ismeretlenül maradt személy tulajdonította el a sértett értékeit.
- [16] A Pest Megyei Főügyészség a másodfokú bíróság által megállapított tényállást téves ténybeli következtetésen alapulónak, így megalapozatlannak ítélte, továbbá álláspontja szerint a másodfokú bíróság indokolási kötelezettségének olyan mértékben nem tett eleget, amely a Be. 625.§ (4) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárásra utasítását indokolja.
- [17] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.247/2020/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést a vádlott bűnösségének megállapítása és büntetés kiszabása érdekében tartotta fenn.
- [18] Kifejtette, hogy az eljáró bíróságok a büntetőeljárási szabályokat megtartották. Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítékokat beszerezte, értékelési körébe vonta és így megalapozott tényállást állapított meg. A másodfokú bíróság nem új bizonyítékot szerzett be, hanem a már meghallgatott vádlottat és sértettet hallgatta ki ismét, majd az ítéleti tényállást annyiban változtatta meg, hogy a vádlott személye helyett abban ismeretlen elkövetőt állapított meg. Az így helyesbített tényállás azonban megalapozatlan, mert helyesen megállapított tényekből további tényekre levont helytelen következtetéseken alapul, azonban álláspontja szerint ez a megalapozatlanság a Be. 619.§ (3) bekezdése alapján a harmadfokú eljárásban kiküszöbölhető.
- [19] A másodfokú bíróság ugyanis a bizonyítékokat nem egymással összefüggéseiben értékelte, egyes körülményeket azokból kiragadott, így tévesen, spekulatív módon jutott arra a következtetésre, hogy az elkövetés időpontjában a vádlotton és a sértetten, valamint a sértett gyermekein kívül más személy is lehetett a házban. A Pest Megyei Főügyészség részletes fellebbezés indokolásában kifejtettekkel egyetértve a bizonyítékok helyes - elsőfokú bírósággal egyező - értékelése alapján álláspontja szerint kizárólag a vádlott bűnösségére vonható okszerű következtetés.
- [20] Mindezek alapján a másodfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a vádlott bűnösségének lopás büntetében történő megállapítását, és vele szemben az időmúlás figyelembevételével elzárás büntetés kiszabását indítványozta, a magánfél polgári jogi igényének érdemi elbírálása, illetve a vádlott bűnügyi költség megfizetésére kötelezése mellett.
- [21] A vádlott és védője a másodfokú bíróság ítéletét tudomásul vette.

- [22] A védő az ügyészi fellebbezésre tett észrevételeiben a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. Kifejtette, hogy a másodfokú bíróság indokoltan orvosolta az elsőfokú ítélet részleges megalapozatlanságát bizonyítás felvételével, melynek eredményeként megalapozottá vált az ítéleti tényállás. A másodfokú bíróság döntését megfelelően meg is indokolta. Egyetértett azzal, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok nem alkotnak olyan zárt logikai láncot, amely a vádlott bűnösségének megállapítására alapot adhatna.
- [23] Az ügyészi fellebbezést alapos.
- [24] Törvényesen járt el a másodfokú bíróság, amikor a vádlott bűnössége tekintetében ellentétes döntés miatt a Be. 615.§ (2) bekezdés a) pontja alapján ítéletével szemben fellebbezési jogot biztosított.
- [25] A Fellebbviteli Főügyészség a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárási intézkedésekről szóló 74/2020.(III.31.) Korm. rendelet 82. § (1)-(2) bekezdésére hivatkozással az ügy nyilvános ülésen történő elbírálására a veszélyhelyzet ideje alatt nem tett indítványt.
- [26] A harmadfokú bíróság az időközben - 2020. VI. 17-től - hatályos a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és egészségügyi készenlétről szóló 2020. évi LVIII. törvény 211.§ (1)(2)(7) bekezdései értelmében tett tájékoztatása alapján az ügy tanácsülésen való elbírálásának nem merült fel akadálya.
- [27] A harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 618.§ (1) bekezdés a) pont aa) alpontja értelmében, teljes körben bírálta felül, vizsgálta továbbá a Be. 618. § (1) bekezdés b) pontja alapján- tekintet nélkül arra, hogy ki, milyen okból fellebbezett - az első- és másodfokú bírósági eljárásra vonatkozó szabályok megtartását.
- [28] Megállapította, hogy a büntetőeljárási szabályokat az elsőfokú és másodfokú bíróság teljeskörűen megtartotta eljárásban, a tényállás felderítése körében a lehetséges bizonyítékok beszerzése törvényes módon megtörtént. A bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályok megtartása mellett az eljárásban résztvevő személyek törvényes jogait maradéktalanul gyakorolhatták, jogaikra és kötelezettségeikre történő figyelmeztetésük az eljárási cselekmény idején hatályos törvényi rendelkezéseknek megfelelően megtörtént.
- [29] Rögzíteni indokolt, hogy a jelen ügyben a büntetőeljárás teljes egészében a Be. (2017. évi XC. tv.) hatályba lépését követően folyt le.
- [30] Az eljárás során bár a vádlott az összefüggő vallomástételt a Be. 185.§ (1) bekezdése szerinti kioktatását követően, megtagadta, azonban az egyes kérdésekre vonatkozóan nem, illetve az eljárás során észrevételezési jogával is élt, így ezek a nyilatkozatai a bizonyítékok értékelése során figyelembe vehetőek voltak.
- [31] A vádlott, valamint az eljárásban meghallgatott tanúk között a releváns kérdésekre nézve az elsőfokú bíróság a szembesítéseket túlnyomórészt lefolytatta, annak eredményét értékelési körébe vonta.
- [32] Figyelmen kívül maradt azonban, hogy a vádlott ügyészi kérdésre (29. számú tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldal 2. bekezdés) - szemben a tanú 2018. december 7-i tárgyaláson tett vallomásával (47. számú tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldal 2. bekezdés) - úgy nyilatkozott, hogy a vádbeli esetet követően, a történetek miatt nem beszélt telefonon a tanú-lyal, így erre nézve a vádlott és tanú között szembesítés nem folyt, de az elsőfokú bíróság

elmulasztotta a vádlott, illetve a tanú elé tární az egyébként általa a vádlott szavahihetősége körében értékelt rendőri jelentés tartalmát is (nyomozati iratok 13. oldala).

- [33] Ilyen körülmények között - bár eltérő indokok alapján - helytállóan nem értékelte a bizonyítékok körében a másodfokú bíróság a rendőri jelentés tartalmát, mint a tanú nyilatkozatát rögzítő bizonyítékot.
- [34] A bizonyítási eszközül szolgáló egyéb okiratok lényegének ismertetése a Be. 531. § (1) bekezdésének megfelelően megtörtént.
- [35] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet Be. 590.§ (1) bekezdése szerinti felülbírálata során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének nem teljeskörűen tett eleget, mert a sértettet nem hallgatta ki részletesen arra nézve, hogy a pénz és ingóságainak meglétét mikor ellenőrizte. Ennek tisztázását a másodfokú bíróság azért látta indokoltnak, mert ebből vonható le következtetés arra, hogy azokat csak a vádlott távozásának napján tulajdoníthatták-e el, illetve szükségesnek ítélte annak felderítését, hogy honnan tudta a sértett, hogy amíg ő a gyermekeit altatta, a vádlott volt az, aki a pénz tárolásának helyéül szolgáló helyiségbe bement.
- [36] Mindezek alapján a másodfokú bíróság az ügyben bizonyítás felvételét rendelte el és a Be. 600.§ (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyalást tartott.
- [37] Ismételten kihallgatta a vádlottat és a sértettet, valamint a vádlott sérelmére elkövetett bűncselekménnyel kapcsolatban beszerezte az első- és másodfokú ítéletet.
- [38] A lefolytatott bizonyítás eredményeként a másodfokú bíróság az ítéleti tényállást annyiban helyesbítette, hogy a vádlott a vádbeli napon 12.30 és 13.12 perc között a személyes dolgait hátrahagyva elhagyta a sértett ingatlanát, mert információt kapott arról, hogy a sérelmére korábban bűncselekményt elkövető a tanú2 szabadlábra került, illetve azt állapította meg, hogy a sértett 2015. szeptember 3. napján 22 óra körüli időben észlelte, hogy a ház földszinti nappalijában, egy lemezkazettában tartott 400.000 forint készpénze eltűnt, valamint másnap délelőtt észlelte azt is, hogy a ház pincéjéből egy 570.000 forint értékű nyereg és egy 35000 forint értékű fekete színű kantár hiányzik, amelyeket ezt megelőzően ismeretlen személy tulajdonított el. Továbbá a tényállás további részéből is mellőzte a másodfokú bíróság a vádlott vádlottkénti megjelölését.
- [39] A másodfokú bíróság az eltérő tényállás alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok nem alkalmasak a vádlotti védekezés cáfolatára, mert maga a sértett sem volt biztos abban, hogy a készpénz meglétét mikor ellenőrizte, a nyereg és kantár eltűnését pedig csak a rendőrségi feljelentést követően, másnap észlelte. Az ingatlan nem volt zárva, oda bárki bejuthatott, és a pénzt tartalmazó kazetta is látható helyen volt elhelyezve. Maga a sértett sem zárta ki a besurranó tolvaj általi elkövetést, és a sértett férje is beszámolt arról, hogy a házba lovasok is bejártak. Hivatkozott arra is a másodfokú bíróság, hogy a vádlottnak az az előadása, hogy sérelmére bűncselekményt követtek el, a beszerzett bírósági határozatokból igazolható, a büntetőeljárás ebben az időszakban folyt a tanú2 vádlottal szemben. Nem zárható ki, hogy a vádlott a vádbeli napon értesült a sérelmére bűncselekményt elkövető személy szabadulásáról, így menekülésének indokoltsága a saját dolgainak hátrahagyása mellett elfogadható.
- [40] Aggályosnak ítélte a másodfokú bíróság azt is, hogy a gyalogosan közlekedő vádlott a súlyos nyereggel, a nála lévő pénz birtokában a mintegy 3,1 km-re lévő buszmegállóig tartó utat megtehetette volna.
- [41] A sértetti ingatlanban a kutatás hiányával kapcsolatban pedig a másodfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy a kazetta olyan jól látható helyen volt, hogy annak megszerzése érdekében kutatásra nem volt szükség.

- [42] Végül a másodfokú bíróság hivatkozása szerint az, hogy a vádbeli napon más személy nem volt az ingatlanban, objektív adatokkal nem alátámasztott, a sértett csak gondolta, hogy a vádlott volt az a személy, akinek a mozgását hallotta.
- [43] A harmadfokú bíróság megállapította, hogy a másodfokú bíróság által megállapított tényállás a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében nem megalapozott, melynek oka a Be. 592.§ (2) bekezdése alapján az, hogy a másodfokú bíróság a rendelkezésre álló tényekből további tényekre helytelenül következtetett, azonban a helyes tényállás, illetve a másodfokú bíróság helytelen ténybeli következtetése az iratok tartalma alapján kiküszöbölhető, helyesbíthető.
- [44] A másodfokú bíróság helytelen ténybeli következtetésére, így az ennek következtében megalapozatlanságban szenvedő tényállásának megállapítására az vezetett, hogy a másodfokú eljárásban felvett bizonyítás eredményeként úgy ítélte meg - szemben az első fokú bíróságnak a bizonyítékokat értékelő tevékenységével -, hogy a sértett vallomása - azért mert a másodfokú eljárásban a pénzkazetta tartalmának ellenőrzésének utolsó időpontjára vonatkozóan pontosan nem tudott nyilatkozni, illetve a nyereg és kantár eltűnését csak a feljelentést követő napon észlelte, és maga sem zárta ki, hogy a bűncselekményt akár egy besurranó tolvaj is elkövethette,- nem következetes, amely nem ad alapot annak kétséget kizáró megállapítására, hogy a bűncselekményt a vádlott követte el, de az sem zárható ki, hogy az elkövetés időpontja a vádban megjelölttől eltérő időpont, vagy időpontok.
- [45] Ezért a másodfokú bíróság a vádlotti védekezést következetesnek értékelte, melyet álláspontja szerint a sérelmére elkövetett bűncselekménnyel kapcsolatos beszerzett bírósági iratok is alátámasztanak, továbbá az a tény is, hogy a személyes tárgyait hátrahagyva menekült el az ingatlanból.
- [46] A harmadfokú bíróság az ügyben eljáró elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységét - szemben az ügyben eljáró másodfokú bírósággal - alapvetően teljeskörűnek, iraszerűnek és logikai hibától mentesnek ítélte.
- [47] Az elsőfokú bíróság az iratok tartalmával egyezően, pontosan mutatta be, hogy a vádlotti előadást a sértetti vallomás milyen módon cáfolta meg. A sértett vallomása az elhúzódo büntetőeljárás valamennyi szakaszában következetes és életszerű volt, bűncselekmény észlelésének részleteiről, de annak előzményeként a vádlottal kialakult munkakapcsolatáról is tárgyilagosan adott számot.
- [48] Az elsőfokú bíróság pontosan mutatott rá arra, hogy a vádlotti előadás objektív bizonyítékokkal is cáfolatot nyert, hiszen azzal a többször megismételt vallomással szemben, hogy több hónapon át állt a sértett alkalmazásában, megállapítható, hogy 2015. augusztus 6-án került feltételelesen szabadlábra, majd ezt követően saját előadása szerint is a vádbeli esetet követően, 2015. szeptember 3-án véglegesen távozott a sértett által működtetett lovardából.
- [49] Helyesen utalt az elsőfokú bíróság arra is, hogy a vádlott és sértett között bizalmi viszony alakult ki, amely mind a vádlott, mind a sértett vallomásából feltárható volt, hiszen egyezően adták elő, hogy a vádlott egyedüli alkalmazottként a lovarda, de a ház körüli teendők ellátásában is részt vett, a lovasoktatással kapcsolatos irodai munka elvégzésében is részt vállalt, a házba bejárása volt, az általa is levelezésre használt laptop és a pénzkazetta elhelyezésére szolgáló könyvespolc egy helyiségben volt. Ezen túl, a vádlott, aki a lovasoktatásban is dolgozott, tisztában volt azzal, hogy az ehhez szükséges nyergeket és kantárokat a sértett a pincében (nyerges) tárolja, amely helyiség nincs kulccsal zárt állapotban.

- [50] A vádlott a nyereg vásárlásának időpontjáról való tudomásszerzését éppen az igazolja, hogy a lovasoktatásban részt vett, és a tárolóhelyiségbe így napi bejárása volt, mint ahogy a szénavásárlás tervezésével kapcsolatban is információval kellett rendelkeznie, hiszen ebben a tekintetben, mint egyedüli alkalmazottra, a sértett rá számíthatott.
- [51]én a vádlotti előadást cáfolta, egyben a sértett vallomását támasztotta alá a tanú1 vallomása, aki a sértettel egyezően számolt be arról, hogy a sértett kérésére és jelenlétében a vádlottal próbálta telefonon felvenni a kapcsolatot, amely eredményre nem vezetett.
- [52] Kellő körütekintéssel vizsgálta az elsőfokú bíróság azt a körülményt is, hogy a sértett sérelmére a bűncselekményt egy besurranó tolvaj követhette-e el. Ebben a körben is egyetértett a harmadfokú bíróság az elsőfokú ítélet érvelésével, hiszen a sértett következetes vallomása alapján az ingatlanban, amikor a gyermekek ellátása érdekében az emeletre ment, más személy, mint vádlott, nem tartózkodott, aznap lovasok nem voltak. A vádlott maga írt üzenetet, hogy a levelezést elintézi, amely feltételezte, hogy a háznak abba a helyiségébe, ahol a laptop (és a pénzkazetta) található, bemegy. Az ingatlan udvari bejáratai bár kulccsal nem voltak zárt állapotban, a sértett ugyancsak több vallomásában előadta, hogy kutyájuk van, amely az idegenek jelenlétét minden esetben ugatással jelzi.
- [53] Mindezeket a körülményeket az elsőfokú bíróság együttesen értékelte azzal a magyarázatot nem nyert vádlotti magatartással, hogy az ingatlanról történt hirtelen távozását követően a sértettel a kapcsolatot nem vette fel, a sértett többirányú keresésére nem reagált, elérhetetlenné vált, és arra az álláspontra helyezkedett, hogy kizárólag a vádlott követhette el sérelmére a vád tárgyává tett bűncselekményt.
- [54] Egyetértett a harmadfokú bíróság a Pest Megyei Főügyészség másodfokú bíróság ítélete ellen bejelentett fellebbezésének indokolásában kifejtettekkel.
- [55] A sértett vallomását nem teszi következetlenné az a körülmény, hogy a cselekményt követő mintegy öt évvel nem tudott pontosan beszámolni arról, hogy a pénzkazetta tartalmát, a bűncselekmény elkövetését megelőzően pontosan mikor ellenőrizte. Ennek a körülménynek a harmadfokú bíróság álláspontja szerint - nem csak az időmúlás miatt - nincs jelentősége. A sértett ugyanis pontosan beszámolt arról, hogy milyen körülmények vezették a kazetta tartalmának ellenőrzésére. Életszerű az a sértetti magatartás, hogy a vádlott indokolatlan eltűnése, hívásainak és üzeneteinek eredménytelensége után, átgondolva az aznap történeteket fedezte fel, hogy - az egyébként a vádlott számára elérhető helyen, ahol aznap munkavégzést ajánlott fel, melynek során a jelenléte, és még egy furcsa, azzal össze nem egyeztethető hang is hallható volt - a pénzkazettából a szénavásárlásra szánt 400.000-forint eltűnt.
- [56] A vádlott által sem vitatottan a sértetti vallomásból az is megállapítható, hogy a vádbeli időben a házban más személy, mint a vádlott, a sértetten és gyermekein kívül nem tartózkodott. Kétségtelen, hogy az ingatlan, és a ház ajtaja nem volt zárt állapotban, azonban idegen személy jelenlétét sem a kutya ugatása nem jelezte, de ilyenről az akkor még ott tartózkodó vádlott sem számolt be. Lovasok aznap nem jártak a háznál, így arra nézve, hogy aznap idegen személy lett volna az ingatlanban, adat nem merült fel, így a másodfokú bíróságnak az a vélekedése, hogy nem zárható ki besurranó tolvaj jelenléte olyan feltételezés, amelyre nézve objektív adat nem áll rendelkezésre.
- [57] Megjegyzi a harmadfokú bíróság, hogy a sértetti vallomásból az is megállapítható, hogy a vádlott a közöttük történt előzetes és bizalmi viszonyt igazoló megbeszélés alapján tudatában volt annak, hogy a sértett a ház emeletén tartózkodik, a gyermekeit altatja, így bizonyos ideig a megjelenése az irodául szolgáló nappali helyiségben nem várható.
- [58] A másodfokú bíróság a vádlotti szavahihetőség körben tulajdonított jelentőséget azoknak a beszerzett bírósági határozatoknak, amelyekből megállapítható, hogy a vádlott sérelmére a tanú2 bűncselekményt követett el, illetve 2014. december 4-ig az ügyben házi őrizetben

volt, majd szabadlábra került. Ebben a körben a jelen ügy tárgyát képező bűncselekmény elkövetését a harmadfokú bíróság álláspontja szerint az, hogy a vádlott értesült a tanú2 szabadlábra kerüléséről, vagy ezzel kapcsolatban bármilyen fenyegetésről, nem zárja ki, ellenkezőleg a menekülés érdekében akár motivációt is jelenthet.

- [59] Úgyszintén nincs relevanciája annak, hogy a vádlott a személyes dolgait a sértettnél hátrahagyta, hiszen azok számottevő értékkel nem bírtak, egyben ez a magatartás alkalmas volt a sértettben azt a téves meggyőződést kialakítani, hogy a vádlott nem véglegesen távozott, így ezzel bűncselekmény felfedezését hátráltatni.
- [60] Az eltulajdonított nyereggel és kantárral kapcsolatban a harmadfokú bíróság szintén nem értett egyet a másodfokú bíróság álláspontjával. Egyrészt életszerű az a sértetti magatartás, hogy a készpénz eltűnését követően vizsgálja meg, hogy milyen egyéb értékek hiányoznak az ingatlanból. Amennyiben ez nem a vádbeli időpontban történt volna, úgy az nyilvánvalóan nem csak a sértettnek, hanem a vádlottnak is fel kellett, hogy tűnjön a lovasoktatás során.
- [61] Ezen túl nem hagyható figyelmen kívül, hogy a nyereg és kantár olyan tárgyak, amelyek egy speciális tevékenységhez kapcsolódnak, olyan személynek, aki nem lovaglással, lovasoktatással foglalkozik az értékük felbecsülése, vagy az értékesítésük lehetősége nehezített. Külön kiemelendő az is, hogy a sértett vallomása utalt arra is, hogy az eltulajdonított nyereg újszerű, a csatolt számla alapján nagyobb értékű volt, ennek felmérése egy besurranó tolvaj esetében az idő rövidege miatt kizárható. Szintén kizárható, hogy a besurranó tolvaj - éppen az idő rövidege és a körülmények ismeretének hiánya miatt - a pénzkazettát is kiüríti, majd a pincében található nyerges tárolóból - még ha van helyismerete is - a legnagyobb értékű, újszerű nyeret veszi magához.
- [62] A nyereg súlyával kapcsolatban pedig éppen a tanúvallomások alapján az állapítható meg, hogy az nem olyan mérvű, amely lehetetlenné tenné kb. 3 km távolságra a kézi erővel történő elvitelét, még a kantárral és a kazettából eltulajdonított készpénzzel együtt sem.
- [63] Végül utal a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletének [16] bekezdésében részletezett, a tanú2-vel szemben meghozott ítélet tényállásának előzményeként megjelölt vádlotti magatartásra, amely hasonló vádlotti cselekvőséget ír le, továbbá a Fonyódi Járásbíróság 17.B.231/2012/60. számú, a Kaposvári Törvényszék 2.Bf.330/2014/10. számú ítélete folytán 2014. szeptember 15. napján jogerős, a vádlott bűnösségét 3 rb. lopás vétségében megállapító ítélet tényállására, amely szerint a vádlott egy lovarda lakórészébe bemenne az ott lakó sértett értéktárgyait tulajdonította el, mindebből olyan következtetés vonható le, hogy a jelen ügyben leírt elkövetési magatartás a vádlott számára nem énidegen.
- [64] Mindezek alapján a harmadfokú bíróság, miután a másodfokú bíróság ítéletét a sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlannak ítélte, a Be. 619.§ (3) bekezdése alapján a másodfokú bíróság helytelen ténybeli következtetéseit kiküszöbölve az első- és másodfokú bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján az ítéleti tényállás 2. bekezdését az elsőfokú bírósággal azonos módon állapította meg, és a tényállás 3. bekezdésének első sorában a vádlottat illesztette az ismeretlen elkövető helyett.
- [65] Az így pontosított tényállás alapján a harmadfokú bíróság a vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 370.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő lopás büntetében, miután álláspontja szerint kétséget kizáró módon, a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítható, hogy a vádiratban megjelölt bűncselekményt a vádlott követte el.

- [66] A büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket feltárta és súlyuknak megfelelően értékelte, amikor a vádlottal szemben a Btk. 46.§-a alapján elzárás büntetést alkalmazott.
- [67] Az elzárás tartama tekintetében a harmadfokú bíróság álláspontja szerint indokolt a törvény teljes szigorának alkalmazása, hiszen a vádlott ugyanilyen bűncselekmény miatti elítéléséből történt feltételes szabadságra bocsátása után alig egy hónappal, a sértett bizalmába férkőzve, ennek a bizalmi viszonynak a kihasználásával követte el a bűncselekményt.
- [68] Ugyancsak helyesen döntött az elsőfokú bíróság, amikor a sértett által előterjesztett polgári jogi igényt a Be. 571.§ (1) és (2) bekezdése értelmében érdemben elbírálta, a kötelezés alapja a Ptk. 6:519. §-a.
- [69] A megítélt polgári jogi igény után fizetendő eljárási illeték megfizetésére kötelezés a 1990.évi XCIII.tv. 39.§ (1) bekezdésén, az illeték mértékének megállapítása pedig a 42.§ (1) bekezdés a./ pontján alapszik.
- [70] A büntetőeljárás során felmerült bűnügyi költséget a vádlott a Be. 574.§ (1) bekezdése alapján köteles az államnak megfizetni.
- [71] A harmadfokú eljárásban a kirendelt védő munkadíjának és felkészülési díjának megállapítása a 2020.évi LVIII.tv. 211.§ (3) bekezdésére figyelemmel, a 32/2017.(XIII.27.) IM. rendelet 7.§ (1-3) bekezdése alapján történt meg.
- [72] A fentiekre tekintettel a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét a Be.621.§ (2) bekezdése szerinti tanácsülésen a Be. 624.§ (2) bekezdése alapján változtatta meg.

Budapest, 2020. november 13.

. Magócsi István sk
a tanács elnöke

Barabásné dr. Birinyi Andrea s.k.
előadó bíró

. Raczky Katalin s.k.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 5.Bf. 276/2019/13. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 5.Bhar.125/2020/10. számú ítéletében írt változtatással 2020. november 13. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2020. november 13.

dr. Magócsi István sk.
a tanács elnöke